

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 22. S. Cyrilli duodecim Anathematismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. Epistola appositis duodecim Anathematismis, qui totam rei substantiam complectuntur, clauditur in hunc modum:

A. C. 430.

§. XXII.

S. Cyrilli Anathemata duodecim.

1. Si quis non confiteatur, EMANUEL vere Deum esse, & ideo Sanctam Virginem, Dei Matrem, quia secundum carnem genuit Verbum Dei, Carnem factum. Anathema sit!

2. Si quis non confiteatur, Verbum, quod a Deo Patre procedit, unitum esse Carni per Hypostasim, & cum Carne sua unicum constituere Christum, qui simul Deus est, & homo. Anathema sit!

3. Si quis post unionem dividat Hypostasim unius Christi, & solummodo connexionione Dignitatis, Auctoritatis, aut Potentiae, non vero unione reali conjungat. Anathema sit!

4. Si quis duabus Personis, aut duabus Hypostasibus applicet ea, quæ Apostoli, &

nam posito, & neganti, Jesu Christi Verba: *Hoc est Corpus meum*: in sensu proprio esse accipienda, respondeat retorquendo, ergo etiam Verba S. Joannis: *Et Verbum Caro factum est*, non in sensu proprio, sed in sensu Nestorii, vel cujusdam alterius circa Incarnationem errantis Hæretici, esse intelligenda, Retorsionem absque Ecclesiæ Romanæ testimonio ex sola Sacra Scriptura solvere in æternum non poterit.

Matth. 26.

Joan. I.

Et Evangelistæ referunt, tanquam de *JESU* Sæculum V.
Christo vel a Sanctis vel a semetipso A. C. 430.
 dicta, Et aliqua tribuat homini, separa-
 tim a Verbo Dei spectato, Et rursus ali-
 qua, tanquam Deo digna, soli Verbo, &
 Deo Patre procedenti. *Anathema sit!*

5. Si quis dicere audeat, *JESUM* Chri-
 stum hominem esse, qui Deum portat, cum
 dicere deberet, esse vere Deum, tanquam
 unicum, Et sua natura Filium, quia Ver-
 bum Caro factum est, Et sicut nos car-
 nem, Et sanguinem participavit. *Ana-
 thema sit!*

6. Si quis audeat dicere, quod Ver-
 bum, a Deo Patre procedens, sit Deus, aut
 Dominus *JESU* Christi, cum confiteri de-
 beret, eundem esse simul Deum, Et homi-
 nem, quia Verbum Caro factum est. *Ana-
 thema sit!*

7. Si quis dicat, *JESUM*, tanquam
 Hominem, fuisse a Verbo Dei possessum,
 Et gloria unicus Filii vestitum, tanquam a
 Filio distinctum. *Anathema sit!*

8. Si quis dicere audeat, Hominem,
 a Verbo consumptum, debere adorari, glo-
 rificari, Et Deum cum ipso vocari, quasi
 unus esset in altero, nam si semper vox:
CUM IPSO, addatur, talis Idea nasci-
 tur; cum deberet honorare *EMANUEL*
 una sola adoratione, Et eidem unam solam
 Glorificationem reddere, quia Verbum Ca-
 ro factum est. *Anathema sit!*

9. Si

Sæculum V.
A. C. 430.

9. Si quis dicat, Dominum nostrum IESUM Christum glorificatum fuisse per Spiritum Sanctum, ac si a Spiritu S. Potentiam, sibi alienam accepisset, ut contra Spiritus immundos ageret, & miracula in hominibus operaretur, cum dicere deberet, Spiritum, per quem miracula operabatur, sibi proprium fuisse. *Anathema sit!*

10. S. Scriptura dicit, IESUM Christum factum fuisse Pontificem, & Fidei nostræ Apostolum, seque ipsum Deo Patri in odorem suavitatis obtulisse. Ergo si quis dicat, Pontificem nostrum, & Apostolum nostrum non esse Verbum Dei ipsummet, postquam Caro factum est, & sicut nos, Homo, sed hominem ex muliere natum, & a Verbo alium; aut si quis dicat, quod Sacrificium obtulerit pro se ipso, cum dicere deberet, quod solummodo pro nobis obtulerit; ipsum enim non oportebat pro se ipso Sacrificium offerre, cum peccatum non novisset. *Anathema sit.*

11. Si quis non confiteatur, Carnem Domini esse vivificantem, & Verbo, a Deo Patre procedenti, propriam, sed alteri attribuat, qui ei secundum Dignitatem conjunctus sit, & in quo Divinitas solummodo habitare dicatur, cum dicere deberet, esse vivificantem, quia propria est

est Verbo, quod omnia vivificandi virtutem habet. *Anathema sit!*

Sæculum V.

A. C. 430.

12. Si quis non confiteatur, Verbum Dei passum fuisse secundum carnem, crucifixum secundum carnem, & primogenitum inter mortuos, quia vita est, & tanquam Deus vivificans. *Anathema sit!*

Hæc sunt celeberrima S. Cyrilli duodecim Anathemata contra omnes propositiones hæreticas, quas Nestorius protulerat. Epistola Synodalis, cui subjuncta sunt, data legitur 30. Nov. sed hæc dies potius illa fuisse creditur, qua Constantinopolim allata fuit. Junctæ erant duæ aliæ Epistolæ, una ad Clerum, & populum Constantinopolitanum, altera ad Monasteriorum in ea Civitate Abbates; in iis S. Cyrillus scribit, se extremam necessitatem expectasse, antequam ad gravissimum excommunicationis remedium mentem adjiceret; hortaturque, ut in fide firmi persisterent, & libere cum iis communicarent, quos Nestorius excommunicaverat. Ad has Epistolas ferendas quatuor Episcopi Ægyptii, Theopemptus, Daniel, Potamon, & Macarius delecti; iidem Epistolam S. Cœlestini Papæ ad Nestorium detulerunt.

Not. Bal.

p. 422.

Conc. Ephes.

v. 584.

§. XXIII.

Sæculum V.
A. C. 430.

§. XXIII.

Concilium Ephesinum convocatur.

Antequam hi Legati Constantinopolim pervenissent, Theodosius convocationem Concilii œcumenici mandavit, cum ambæ partes id deposcerent. Catholici Concilium petebant, quod ex Libello supplici Basilii, & Monachorum, quos Nestorius male habuerat, apparet; Nestorius quoque petebat, quod speraret, Potestatum Sæcularium favore, & Orientalium nixus præsidio vincere, & efficere, ut S. Cyrillus opera Cheremonis, accusatoris ejus, aliorumque calumniatorum causa caderet. Epistola convocationis Nomine amborum Imperatorum juxta formam consuetam ad Metropolitanas uniuscujusque Provinciæ directæ est. Ea, quæ ad nostra usque tempora asservata, ad S. Cyrillum data est, & summam hæc habet: *Ob turbas in Ecclesia exortas omnino necessarium judicavimus, ut totius Mundi Episcopos convocaremus, quantumvis abhorruerimus, ut iis tantam defatigationem injungeremus. Igitur pietas tua ita omnia disponat, ut postquam proximum Festum Paschæ præterierit, ad Diem Pentecostes Ephesum se conferat, & secum Episcopos, quotquot expedire judicaverit, adducat, ita ut numerus sufficiens remaneat, regendæ Provinciæ, &*

*q. p. Conc.
Eph. c. 30.
Evagr. I.
hist. c. 7.*

*q. part. Conc.
Ephes. c. 32.*

fre